

ACADEMIA DE STUDII ECONOMICE

SESIUNEA DE COMUNICARI STIINTIFICE

PROIECT: PRIVATIZAREA IN AGRICULTURA

STUDENT: PORCISANU VIRGINIA

GRUPA:1306

AN: I

FACULTATEA: E.G.P.A.A.

BUCURESTI

2000

PRIVATIZAREA IN AGRICULTURA

Pentru Romania agricultura a reprezentat din vechi timpuri o ramura principala a economiei nationale avand o pondere insemnata in cadrul V.N. si a P.I.B. odinioara tara noastra era cosiderata “granarul Europei” si aceasta atat a cantitatii dar si a calitatii.

Cu privire la proprietate in anul 1925 Prof. Gheorghe Ionescu Sisesti sublinia:

“Propritatea nu se mai concepe azi in Occidentul stabil ca fiind dreptul de a abuza de un bun, ci proprietatea se intelege astazi ca o institutie sociala ca o functie sociala”

Un alt mare om de stiinta Virgil Madgearu afirma “Dacaproprietatea taraneasca nu va fi in dtare a hraneasca orasele, sa dea un prisos de productie la export atunci Romania, va fi nevoita sa se intoarca la forme cu totul primitive...asociatia este unicul mijloc de a asigura progresul si de a putea intrebuinta cu folos mijloacele pe care stiinta si tehnica moderna le pune la indemana agriculturii.”

Dupa anul 1989, an de mari schimbari politice, tarile din Estul si Centrul Europei au demarat procesul de PRIVATIZARE.

Aceste procese au oferit o multime de mesaje utile cum ar fi:

- Esenta privatizarii a fost scapata din vedere printr-o concentrare maxima a atentiei asupra desfiintarii marlor forme de stat
- Se acorda o mare prioritate problemelor de evaluare, in timp ce alte aspecte ale restructurarii sunt ignorate
- Multe din obstacolele legate de proprietate nu au fost nici macar luate in seama si bineinteles nici rezolvate
- Dinamica evolutiei spre economia de piata, cu o mare pondere a proprietatii private depinde critic de un sector mic si mijlociu activ, cara are nevoie de o deosebita atentie, in cadrul perioadei de tranzitie, avand in vedere nesiguranta si obstacolele institutionale
- Abordarea privatizarii numai ca o politica tehnica este o eroare, deosebit de grava ea fiind totusi o problema de politica economica mai intai de toate

Acetea ar fi in linii mari caracteristicile privatizarii in tarile fost-comuniste.

Înainte de 1989 întreaga economie românească funcționa aproape ca o singură firmă, cu o multitudine de agenți care pur și simplu urmăreau instrucțiunile, stricte care inhibau motivația individuală pentru a asigura rezultatele dorite.

România avea economia cea mai puternic centralizată din toate țările fost comuniste, astfel a avut mari probleme cu procesul de privatizare.

Dintre aceste probleme mai evidente sunt:

- Dezvoltarea unui cadru juridic pentru tranziția către proprietatea privată
- Stabilirea beneficiarilor eligibili de a primi bunuri și a procedurilor și liniilor directoare care să asigure o balanță între echitate și eficiență
- Alocarea proprietății: decizia asupra principiilor prin care "bunurile" trebuie alocate și distribuite
- Implementarea: crearea unui mecanism funcțional pentru privatizare
- Crearea unor piețe funcționale pentru outputurile întreprinderilor de orice fel

Aceste probleme generează la rândul lor alte probleme cum ar fi:

- Stabilirea activelor și a capitalului nominal precum și a valorii acestora
- Lipsa personalului competent și a resurselor financiare
- Existența unor puncte neclare și lipsa de coerență în privința legislației
- Preocuparea excesivă pentru problema distribuirii și nu a modului de distribuție pentru a asigura posibilitatea continuității activității societăților în mod eficient

În procesul de privatizare al agriculturii sunt valabile principiile care stau la baza schimbării sistemului de proprietate folosit în sectorul industrial și cel comercial.

În schimb, sistemul de privatizare în agricultură are un grad de complexitate mai ridicat. Acesta deoarece drepturile de proprietate asupra pământului ca principal factor de producție generează pe lângă interesele particulare ale diferiților proprietari funciari și un interes public, național față de utilizarea lui. În România prin procesul de privatizare nu s-a luat nici o măsură de protecție a sistemului agricol național.

Privatizarea agricola in Romania s-a facut insa pe principiul “pamant doriti, pamant luati, pamant mancati “ care acum isi arata roadele dezastruoase si anume, agricultorii romani au ramas doar cu satisfactia morala de a fi redevinit proprietari insa cu marea insatisfactie de a nu putea exploata terenurile astfel incat sa-si poata recupera cel putin cheltuielile de productie.

Daca privim inainte de anul 1989 vom observa ca in agricultura erau dominante Cooperativele care detineau 51.3% din terenul arabil de 9.4mil ha si Intreprinderile Agricole de Stat care detineau un procent de 29.3% care era alcatuit in cea mai mare parte din terenuri cu deal si munti apartinand fermierilor individuali.

In prezent in urma aplicarii Decretului lege nr. 42/1990 si prin aplicarea Legii Fondului Funciar nr. 18/1991 proprietatea privata asupra pamantului au devenit dominante.

Aceste legi au stabilit drepturile de proprietate asupra pamantului din Romania, inclusiv restituiria pamantului fostilor proprietari.

**STRUCUTRA FODULUI FUCIAR PE SECTOARE DE PROPRIETATE IN ROMANIA LA
DATA 31.12.1998**

Sectorul de productie	Suprafata agricola	Marime medie la ha	Procentaj
1. Sectorul privat	10449	1.94	70.6
Din care:			
Societati agricole	(1555)	443	10.5
Asoc familiale	(1000)	105	6.8
2.Sectorul de stat si mixt	1733	3120	11.7
total din care foste IAS+565 mii ha actiuni sub 10 ha	(1659)	3400	18.2
3.Sectorul public	2618	475	17.7
total din care			

primarii,pasuni comunale	(2293)	760	15.5
TOTAL	14800	3.7	100

SURSA:ANUARUL STATISTIC 1998

Se remarca ca in urma aplicarii Legii Fondului Funciar a rezultat urmatorul regim structural funciar:

- Proprietatea privat-particulara in proportie de 70%
- Proprietatea privata a statului in proportie de 10%
- Proprietatea publica in proportie de 17.7%

Dupa ce Legea nr. 18/1991 a fost aplicata, Romania are un sector privat de 10.449 mii ha ocupand 70.6% din terenul agricol care se imparte in 60% exploataii de medie mai mici de 2ha si 10% marimi medii, adica o supramaruntire a terenului agricol ceea ce va duce la o productie foarte mica acolo unde terenurile au fost lucrate de catre proprietari.

Potrivit legii urmatoarele persoane erau indreptatite sa primeasca drepturi de proprietate asupra terenurilor:

- Membrii cooperativelor care au contribuit cu pamantul lor la aceste cooperative sau mostenitorii lor
- Membrii cooperativelor care nu au contribuit cu pamant dar au lucrat cel putin 30 de ani in cadrul lor
- Cetatenii romani care doreau sa se mute in mediul rural si sa devina agricultori
- Functionarilor civili care lucrau in mediul rural
- Cetatenii romani care au fost abuziv expropriariti de terenuri sau mostenitoriilor

Implementarea prevederilor Legii pamantului implica restaurarea drepturilor de proprietate proces care este foarte complicat. Totusi pana la 30 Iunie 1992 au fost stabilite drepturile de proprietate. Procesul de distribuire a pamantului nu coincide cu cel al alocarii Titlurilor de Proprietate. De aceea persoanele care le-au fost alocate terenurile nu au neaparat Titluri.

Intarzierea in stabilirea drepturilor de proprietate si distribuirea Titlurilor de Proprietate este cauzata nu numai de neclaritatile din continutul legiisi a numarului mare de proprietari care trebuiau

stabilite dar si de netransparenta procesului controlat in principal de cei din interior care ne conduce la ideea posibilitatii pentru fraudă.

Se remarca ca nici pana in prezent Legea nr. 18/1991 nu a fost aplicata integral. Numai 75% din numarul total al proprietarilor au fost pusi in posesie.

STUDIU APLICARII LEGII FONDULUI FUNCAR LA DATA DE 24 FEB. 1998

DENUMIRE	U.M.	SUPRAFA TA
1. suprafata terenului ce trebuia pusa in posesie	Ha	9.336.704
2. suprafata terenului care a fost pusa in posesie prin procese-verbale	Ha	7.507.722
3. numarul total de persoane puse in posesie	%	80.4
4. numarul total de persoane puse in posesie cu procese-verbale	Nr	3.640.937
5. titluri de proprietate de eliberat	%	78.2
6. titluri de proprietate eliberate	Nr	4.291.131

7. suprafata solicitata de actionari pentru validare	Ha	3.064.974
8. numarul de actionari	Nr	688.890
9. suprafata aprobata dupa validarea actionarilor	Ha	262.001
10. decizii eliberate actionarilor	Nr	212.543
11. suprafata actionarilor	Ha	575.906

Astfel din tabel putem trage concluzia ca desi a fost creat cadrul legislativ pentru privatizarea fondului funciar, nu au existat alte legi care sa asigure circulatia juridica a terenului si care sa faca posibila folosirea eficienta a pamantului. De remarcat ca legile desi nu au fost coerente si nu au anticipat efectele sale, acestea au fost modificate sau abrogate in 12 in 7 ani.

Amendarea Legii nr. 18/1991 se impunea in vederea corectarii neajunsurilor initiale si in special pentru finalizarea privatizarii pamantului. Din pacate, principiile si criteriile de modificare a legii nu sunt nici astazi aplicabile in conditiile economice actuale.

Restituirea terenurilor din perimetrul societatilor comerciale cu capital de stat sau majoritar de stat nu trebuie sa duca la o noua parcelare si nici la imposibilitatea de a practica un management performant.

Privatizarea acestor societati comerciale impune o abordare moderna a procesului cu scop de performanta.

Privatizarea societatilor trebuie sa urmareasca in esenta asigurarea unei eficiente economice si productive. In acest proces de privatizare apar anumite nedreptati istorice, dar acestea pot fi rezolvate iar acolo unde restituirile nu se pot face in natura, datorita existentei unor complexe zootehnice sau sere, plantatii intensive, se pot face prin acordari de despagubiri sau prin acordarea de actiuni proprietarilor.

In urma framantarii puternice a terenului agricol, s-a observat in timp un declin puternic al agriculturii, dar totusi mai putin sever decat al economiei nationale si a constituit un factor de contracarare a scaderii P.I.B. total, dar nu in masura de a asigura o balanta echilibrata, ceea ce este recomandabil pentru situatia Romaniei in prezent cat si in viitor.

In aplicarea prevederilor legii s-au produs mari nereguli care au dus la diminuarea patrimoniului transferabil gopodariilor taranesti care reprezenta mica privatizare in care se puneau unele sperante ca ele sa

participe la oferta agregata de produse agricole pentru ca privatizarea sa aiba efectul dorit. Neregulile facute constau in principal in subevaluarea patrimoniului, vanzare fara respectarea normelor legale de licitatie, distrugeri de constructii, plantatii, irigarii, pierderi de efective de animale prin mortalitati, sacrificari sau furturi.

Prelungirea nejustificata a activitatii comisiilor de lichidare a patrimoniului unitatilor cooperatiste a contribuit de asemenea la diminuarea patrimoniului prin plata salariilor membrilor comisiilor, devalorizarea fondurilor banesti nedistribuite datorita procesului inflationist. Di astfel gospodarilor familiale nu le-au revenit din patrimoniul unitatilor cooperatiste decat cote parti reduse atat ca forma fizica cat si valorica.

Procesul de privatizare a fost inteles de cetatenii Romaniei, insa schema de efectuare nu a fost gandita bine. Astfel a avut loc un proces de decapitalizare a agriculturii concomitent cu distrugeri de active fixe productive, reducerea parcului de tractoarea si masini agricole precum si a efectivelor de animale de matca.

Daca urmarim evolutia productiei agrare in expresie valorica in perioada postrevolutionara, observam ca aceasta a fost marcata de o serie de disfunctionalitati determinate de procesele si corelatiile din interiorul sectorului agrar precum si din intreaga economie nationala. Si aceasta datorita mentinerii proprietatii de stat, practicarii unor metode manageriale inadecvate, functionarea intr-un cadru macroeconomic distorsionat, caracterizat prin dezechilibre in sistemul de preturi si de creditare, toate acestea au avut ca rezultat in majoritatea unitatilor inregistrarea de pierderi precum si imposibilitatea de a face investitii, scaderea productivitatii iar in unele cazuri societatile comerciale au ajuns in pragul falimentului.

Pe langa cauzele si efectele economice ale falimentului soc. com trebuiesc mentionate si cele de ordin strategic dau de gandire practica si economica care au la declinul intregii agriculturii.

Astfel sub efectul legii nr.18/1991 a intrat in proprietate orice categorie de terenuri inclusiv celea care erau supuse unui proces de imbunatatire si ameliorarare funciare (cum sunt alunecarile de teren au roziuni sau desecari ,ameliorarea solului mai putin productiv sau neproductiv) acestea au continuat sa se degradeze si nu au mai putut fi recuperate deoarece au intrat in posesia unor producatori care nu-si permitau efectuarea unor cheiltuieli de intretinere a acestora ; si astfel suntem martori unui proces de degradare a activitatii agricole si a unui proces de degradare a activelor fixe ale agriculturii.

In urma privatizarii au disparut posibilitatea de utilizare a asolamentelor si reducerea pana la esfiintare a AGROMECH-urilor, distrugerea bazei tehnico materiale necesare mecanizarii, irigarii si chimizarii agriculturii pe scara larga, concomitent cu practicarea unor preturi deosebit de ridicate la mijloacele de productie agrara, a materialului semincier, a ingrasamintelor care au devenit practic nacesibile pentru marea majoritate a producatorilor agricoli.

Starea agriculturii este foarte proasta daca facem un studiu comparativ al suprafetelor cultivate si l productiei.

Datele din tabel arata ca agricultura romaneasca nu a cunoscut o situatie buna , cresterile acolo nde sunt au dimensiuni mult prea mici pentru a asigura consumul intern iar exporturile au fost foarte mici, pentru unele produse cum este graul s-a interzis exportarea pentru a asigura consumul intern .

O situatie dramatica pentru agricultura romaneasca este situatia din anul 1997 in care s-a cultivat u 90.200 ha mai putin decat anul precedent iar 352400 ha au ramas neinsamantate desi s-au facut lucrarile principale ale terenului in primavara.

Cauza acetei situatii se regaseste in faptul ca proprietarii de pamant individuali , fie nedispunad de mijloacele tehnice si financiare fie dezamagiti din lipsa sprijinului in 1997, au cultivat suprafete mai mici de teren. Astfel in anul 1998 suprafata agricola arabila a scazut cu 18.000 ha fata de anul 1989 (daca luam in alcul toti factorii de ordin economic si tehnic), iar plantatiile pomiviticele s-au diminuat cu 8900 ha omparativ cu aceasi perioada .

In procesul de privatizare esential este sa se faca distinctia intre proprietate publica si functia publica.

Spre exemplu o unitate de protectia plantelor si sanatatii animalelor are o functie publica si poate unctiuna pe baza proprietatii private.

O problema speciala pentru privatizare in agricultura o constituie privatizarea acelor societati care au o importanta strategica pentru asigurarea materialelor biologice si peomovarii progresului tehnic in intreaga agricultura, aceasta suprafata de teren ar trebui mentinuta ca proprietate publica de drept privat al statului.

Insa privatizarea celorlalte active ale societatii comerciale s-ar putea realiza in mod normal dupa tiparul” stabilit al privatizarii, prin vanzareade actuni persoanelor fizice si juridice interesate.

Indiferent de forma de proprietate in Romania este totusi esential chiar vital pastrarea unui sector public privat de 1 mil de ha penrtu urmatoarele motive:

- asigurarea fondului pietei cu produse agricole si agroalimentare deoarece, asa cum s- a vazut in ultimii ani, cea mai buna proprietate din productiile obtinute 80% sunt destinate autoconsumului si doar 20% pietei
- inmultirea animalelor si semintelor din rase si soiuri din categoriile superbiologice
- conservarea celor mai bune si bine intretinute plantatii de vii si livezi echipate cu constructii si instalatii masive
- asigurarea unui personal specializat cu o experienta valoroasa
- sectorul de 1 mil ha poate reprezenta o rezerva strategica pentru ajutorarea locuitorilor in situatii de dezastru sau de criza sociale

Cum am mai spus trebuie ca o anumita cota sau proportie din terenul arabil sa ramana in proprietatea publica.

De asemenea este necesar infiintarea unei agentii care sa gestioneze terenurile arabile ale statului sau a institutie publica care ar putea avea un rol important in indrumarea, restructurarea si transferul in timp al proprietatii asupra pamantului in conditii de eficienta economica. De asemenea aceasta poate asigura o strategie moderna in procesul de privatizare, selectarea celor mai performanti investitori romani si straini, pentru ca acest sector potential performant al economiei nationale sa devina cu adevarat competitiv.

Insa acest lucru nu a fost facut iar restituirea terenurilor agricole s- a facut unilateral nefiind insotita de privatizarea utilajlor aflate in Statiunile de Masini Agricole.

In intervalul 1989-1997 parcul de tractoare si masini agricole din dotarea agriculturii a crescut cu exceptia cultiviltoarelor si preselor de balotat.

In intervalul 1997 fata de 1989 creșterea reprezintă 31% la tractoare, 62% la pluguri și grăpe cu disc, 40% la semănători.

Cu toate acestea nivelul de înzestrare este scăzut iar în condițiile dimensiunilor exploatațiilor agricole private este cu totul insuficient.

EVOLUTIA PARCULUI DE TRACTOARE SI MASINI AGRICOLE

DENUMIRE	1989	1994	1995	1996	1997	1997/1998
TRACTOARE	129239	162375	161735	162809	169174	131%
COMBINE PAIOASE	34853	35021	36189	35927	36074	103%
PLUGURI	70708	102207	107401	113107	114714	162%
SEMANATORI	18347	21973	24377	26321	25735	140%
CULTIVATOARE	33386	23400	23800	2400	24597	74%

SURSA: TEZA DE DOCTORAT

In prezent parcul de utilaje agricole din Romania este insuficient sub 50% din cel necesar pentru agricultura romaneasca.

Un alt aspect important este și starea generală a parcului de utilaje, exprimată în gradul ridicat al uzurii fizice și morale.

In anul 1997 sectorul privat detinea o pondere de :

- 58% din tractoare
- 61% grăpe cu discuri
- 53% semănători
- 30% remorci

Vechimea parcului de tractoare pentru societățile agricole cu capital de stat sau privat a fost foarte avansată astfel s-a constatat că :

- în ultimii doi ani investițiile pentru achiziționarea tractoarelor a fost neînsemnată
- în sectorul de stat deși situația este mai bună, vechimea aparatelor medii este de circa 10 ani
- cel mai dinamic sector este cel privat în care peste 70% din tractoare au o vechime de 7 ani

- din totalul de tractoare aproxonativ 50% cu o durata de viata expirata (mai mare de 8 ani)

Insuficeinta ofertei de utilaje conduce si la achizitionarea utilajelor de mana a-II-a de pe piata externa

In strategia M.A.A. se urmareste ca pana in anul 2004 sa se dubleze parcul de tractoare. Dar ceea ce ar trebui M.A.A. sa urmareasca este inoirea intregului parc de aparate pentru a asigura necesarul de aparate pentru agricultura deoarece cele existente sunt vechi.

In ceea ce priveste privatizarea complexelor zootehnice fara pamant se poate realiza in cadrul general al aplicarii legii privatizarii dar cu facilitati speciale pentru specialistii care lucreaza in aceste unitati pe baza unor criterii de performanta.

In anul 1997 fata de 1989 efectivele de animale s-au redus cu 48% la bovine; 41% la ovine; 39% la porci; 40% la pasari.

Printre cauzele principale ale reducerii septelului se pot enumera:

- desfiintarea prin lichidare a fermelor cooperatiste
- lipsa unui cadru coerent de organizare a pietei agricole in sistem concurential
- controlul rigid al preturilor la productori, in timp ce preturile inputurilor agricole de natura industrială au fost liberizate in avans total. Astfel in prezent s-a ajuns ca 1 ha de pamant sa valoreze cat 5 fiare de calcat. Tar in anul 1990 un tractor U650 valora cat 50t de grau iar acesta valoreaza in prezent 126t de grau
- gradul redus de concentrare a efectivelor in sectoarele individuale care au dau productii reduse in gospodariile populatiei
- lichidarea unor complexe zootehnice sau in unele cazuri s-a apelat la "privatizarea prin lichidare"
- reducerea generale a performantei in acest sector care a devenit dominant sistemul gospodaresc de crestere si exploatare a animalelor
- reducerea sub nivelul infaltiei a tazelor vamale la importul de produse agricole zootehnice in conditiile eliminarii subventile la produsul interne si la export ceea ce a determinat lipsa de competitivitate

Procesul de privatizare a avut loc și în cadrul industriei alimentare, iar în măsura în care cererea și preferințele consumatorilor devin mai rafinate, mai exigente s-a considerat ca acest proces ar trebui continuat, ba mai mult s-a considerat ca inițiativa particulară va veni în satisfacerea acestor cerințe și astfel societățile comerciale alimentare vor intra pe scena economică a produselor agroalimentare prin înființarea de întreprinderi de mică capacitate, adaptate noilor preferințe ale consumatorilor și cu o perioadă scurtă de amortizare.

Singurul sector funciar care nu a fost faramitat este sectorul de stat din foste I.A.S. comasate în marimi de 300-2000 ha. Dar subiectul privatizării acestora revine puternic prin intermediul Ministrului Ioan Avram Muresan.

Proiectul noului ministru este structurat pe 3 mari capitole

1. vizează clarificarea structurii capitalului social
2. înființarea și organizarea Agenției Domeniilor de Stat
3. vânzarea acțiunilor și concesionarea bunurilor, activelor aparținând domeniului privat de stat

Agenția Domeniilor de Stat se ocupă cu delimitarea terenurilor ce vor fi restituite și inventarierea celor care vor rămâne ca domeniu de stat privat.

S-a observat că faramitarea proprietății face dificilă subvenționarea directă a producătorilor, iar acest lucru nu este de dorit nici de noul proces de privatizare al I.A.S. Proces care datorită îndelungatelor dezbateri de ordin politic și public, face ca să amâne investițiile majore în domeniul agriculturii, precum, daștarea unor efecte negative sociale în ceea ce privește deznădăjduirea gospodarului agricol.

PRIVATIZAREA CA PROCES GENERAL

Privatizarea reprezinta un proces care apartine tranzitiei si politicii de tranzitie, care in momentul actual este pe cale a se sfarsi.

De putin timp a fost votata legea privind retrocedarea padurilor si a terenurilor in limita de 50ha pentru fiecare proprietar (este vorba de "legea Lupu").

Privatizarea constituie un proces de asezare a vietii economice pe criteriul de rationalitate si eficienta care sa asigure mobilitatea si adaptabilitatea agentilor la conditiile obiective impuse de piata precum si corelarea intereselor producatorilor cu rezultatele activitatii.

Insa trebuie sa ne ferim sa consideram privatizarea ca o solutie salvatoare pentru economia Romaniei, ea nu trebuie inteleasa astfel, ea nu trebuie privita ca un scop in sine ci ca un mijloc de redresare economica.

Privatizarea pe langa procesul de decolectivizare cuprinde si o a doua compomenta majora si anume dezetatizarea si transformarea proprietatii de stat in proprietate privata.

Privatizarea constituie o schimbare care reprezinta nu numai o descentalizare in sfera deciziilor economice dar si recunoasterea, de drept si de fapt a drepturilor de proprietate individuala si restrangerea rolului statului si a implicari sale in economie.

Procesul de privatizare trebuie insotit de actiuni de restructurare si re tehnologizare astfel incat aceste unitati sa devina performante din punct de vedere economic si competitive pe piata interna si externa in vederea intrarii pe piata Uniunii Europene la care Romania doreste sa se integreze, de asemenea acest proces ar fi urmat si de proiecte de tip post-privatizare.

Pentru derularea procesului de privatizare a fost constituita Agentia Nationala de Privatizare care este un corp guvernamental, responsabil de coordonarea, ghidarea si controlul procesului de privatizare. A.N.P. era insarcinat si cu incutajarea capacitatii creativer a intreprinderilor mici si mijlocii private.

In luna iulie se formeaza o Fondul Proprietatii de Stat care este insarcinat cu transferul actiunilor la persoane private. A avut loc apoi privatizare in masa care nu a fost facuta asa cum trebuie si a dat o alta imagine procesului de privatizare demarat de statul raman si anume, acesta a preferat sa dizolve decat sa perfectioneze.

In cadrul proceselor de privatizare al intreprinderilor a avut loc o distribuire gratuita a 30% din actiunile acestora iar restul actiunilor urmau sa fie vandute prin diferite metode, acest lucru facandu-se in cea mai mare parte, in prezent punandu-se problema dizolvării F.P.S.

In cadrul procesului de privatizare cel mai mare numar de agenti cu capital privat au aparut in domeniul care nu necesita investitii mari, adica in comerț, turism, servicii si mica publicitate.

CONSIDERATII PERSONALE

PRIVATIZAREA, ar reprezenta dupa parerea mea, o tabla de sah. O conditie a “jocului economic” este sa ai si o suprafata de lucru (tabla de sah=privatizare). Regulile jocului economic sunt definite prin intermediul legilor, a hotararilor guvernamentale si a ordonantelor Guvernului. Piese de pe tabla de sah sunt agentii economici (intreprinderile, soc. de asigurare, institutiile financiare etc).

Iar acestora le vine in ajutor “regele” sau statul care asigura impreuna cu “regina” sau justitia cadrul propice pentru desfasurarea “jocului economic”. Iar adversarul cel mai de temut al agentilor economice este concurenta.

Deci privatizarea reprezinta numai suprafata de miscare a agentilor economici, aici ei sunt liberi sa actioneze cum considera fiecare ca este mai bine si mai eficient, deoarece este simulat de

PROPRIETATEA SA.

BIBLIOGRAFIE

1. AGRICULTURA ROMANIEI, PROFESOR GAVRILA, ED. CERES 1995, PAG 81-135
2. ECONOMIE POLITICA, AUTOR NITA DOBROTA, ED. ECONOMICA 1997
3. ECONOMIA POLITICA, MANUALUL CATEDREI DE ECONMIE A.S.E.
4. ECONOMIA AGROALIMENTARA AUTOR DINU GAVRILESCU, ED. EXPERT 1996, PAG. 21-57;124...
5. ORGANIZAREA STRUCTURILOR AGRICOLE IN JUD. CONSTANTA, TEZA ION ION
6. PRIVATIZAREA IN TRANZITIA LA ECONOMIA DE PIATA, AUTORI JOHN EARLE si colectivul
7. POLITICI DE DEZVOLTARE IN TARILE DIN ESTUL SI CESTRUL EUROPEI CHANG-SOO YANG, coordonator ALEXANDRU ZAMFIR
8. PROIECTAREA SISTTEMULUI DE INTEGRARE DE PRODUCTIE LA CEREALE PLANIFICABILE, POPESCU GHEORGHE ANGELA
9. REVISTA TRIBUNA ECONOMICA NR 17,23,24, 35 1999
10. REVISTA BANII NOSTRI NR LUNA NOV. SI DEC.
11. ROMANIA 1999 STAREA ECONOMICA, C. ANGHELACHE ED. ECONOMICA
12. ZIARUL ROMANIA LIBERA NR LUNA DEC., NOV.